

2012.gada 1.martā

Pilots.

Sapnī kāds bija man iemācījis pacelt un nosēdināt lidmašīnu. Es biju veicis sekmīgi vienu lidojumu. Pacelt un nosēdināt lidmašīnu es drīkstēju tikai kopā ar instruktoru, kurš man bija iemācījis lidot, bet kurš lidoja atsevišķā lidmašīnā. Man bija pašam sava lidmašīna, bet instruktoram sava.

Man tika dota komanda gatavoties savam otrajam lidojumam. Kopā ar instruktora lidmašīnu es devos uz skrejceļu. Interesanti, ka uz skrejceļu es devos atpakaļgaitā. Man bija maksimāli jākoncentrējas lai noturētos uz ceļa. Es uz ceļa noturējos un ieripoju kādā pagalmā, pārbraucot pāri mēslu kaudzītei zaļā, glīta mauriņa vidū. Instruktoram bija darīšanas ar šīs mājas saimniekiem. Man bija jāgaida uz instruktoru, kamēr viņš pabeigs šeit savas darīšanas.

Ēkas istabas bija glīti piekrautas ar kaut kādu zaļu, mālam līdzīgu materiālu, kas bija pilnīgi nelietojams. Tas bija pilnīgi nelietojams un arī izmetams. No tā izdalījās kaut kāda pretīga, ļoti pretīga smaka, gluži kā miroņu smaka. Visas lielās istabas bija piebāztas ar šo materiālu, bet palika vēl neliela virtuve, kur nebija šī materiāla, kur instruktors varēja vēl veikt savas darīšanas ar šīs mājas saimniekiem. Uz mani šīs darīšanas kaut kā neattiecās, bet vienīgi uz manu instruktoru un mājas saimniekiem.

Es pa to laiku raudzījos ārā pa šīs virtuves logu un ieraudzīju mācītāju Ljedjajevu ar dažiem saviem mācītājiem, kuri izskatījās visi ļoti cēli un svarīgi. Par cik notikumi norisinājās ārzemēs un šie mācītāji zināja, ka man ir iespēja tos nogādāt mājās, tie sauca uz mani, lai es tos nogādāju mājās. Šie mācītāji devās mājās no kaut kādas lielas un svarīgas konferences ārzemēs. Dīvaini, bet šie mācītāji bija uz mani greizsirdīgi. Tie mani ne par ko neuzskatīja, bet nez kāpēc tikai es zināju kā pacelt lidmašīnu, tāpēc tiem gribot negribot bija jāvērsas pie manis.

Es redzēju kā šie mācītāji būvēja visādus savus svarīgus, ļoti iespaidīgus lidošanas projektus, bet tiklīdz lieta nonāca līdz lidošanai, tie nez kādēļ nelidoja, jo nespēja pacelties. Projekti gan bija milzīgi lai sagatavotos, bet nebija pietiekami lai paceltos. Tagad tie bija spiesti gaidīt uz mani, jo

Pilots.

Written by Normunds Ozoliņš
Monday, 17 December 2012 08:13

nezināja kā pacelties. Man bija jāgaida, kamēr mans instruktors pabeigs savas darīšanas ar šīs mājas saimniekiem, tādēļ mācītājiem bija savukārt jāgaida uz mani, lai cik svarīgi tie arī neizliktos. Tiem bija jāgaida mani - nesvarīgo pilotu, kurš vienīgais zina kā pacelt lidmašīnu. Sapņa beigas.